

VIII. Det særlige politiske udvalg.

maj 1971, samt i lyset af de fremskridt, som måtte være gjort inden nævnte dato, at overvåge hvorvidt andre arbejdsmetoder bør anvendes. Endvidere pålægges udvalget at studere de synspunkter og forslag, som fremkom under 25. samling, og at aflægge rapport herom til 26. generalforsamling. Endelig anmodes udvalget om til 26. samling at fremkomme med en fremskridtsberetning vedrørende andre modeller for fredsbevarende operationer. Forslaget blev vedtaget med akklamation.

Resolutionen vedtoges i plenarforsamlingen den 8. december 1970, ligeledes med akklamation (Res. 2670 (XXV)).

Befolkningens menneskerettigheder i de af Israel besatte arabiske områder.

(Dagsordenens punkt 101).

Spørgsmålet om Israels krænkelse af menneskerettigheder, som blev taget op efter begæring fra Irak, har ikke tidligere været opført på FN's dagsorden som et selvstændigt punkt, idet det under 22., 23. og 24. samling blev behandlet af specialudvalget og 3. udvalg under henholdsvis dagsordenpunktet vedrørende FN's hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Det mellemste Østen (UNRWA) og dagsordenpunktet vedrørende respekt for og gennemførelse af menneskerettighederne i besatte områder. Behandlingen strakte sig over 8 møder.

I. Debatten.

Grundlaget for debatten var en rapport fra et 3-mandsudvalg (Ceylon (formand), Somalia og Jugoslavien). Udvalget er oprettet i henhold til resolution 2443 (XXIII) med den opgave at undersøge påståede israelske krænkelse af menneskerettighederne i de besatte områder. Ceylons forelæggelsestale formede sig for størstedelens vedkommende som en polimik overfor Israel, der i skriftlige henvendelser til generalsekretæren har fremført indvendinger såvel imod selve udvalget, der hævdes at være ukonstitutionelt og ensidigt pro-arabisk i sin sammensætning, som imod rigtigheden af en række af de undersøgelsesresultater, som udvalget har fremlagt. I denne forbindelse opregnede

Ceylon følgende punkter, hvor udvalget havde følt sig overbevist om, at de fremlagte vidnesbyrd var tilstrækkelige til at drage konklusioner gående ud på, at Israels administration af de besatte områder konstituerer krænkelse af menneskerettighederne: Nægtelse af flygtningenes ret til tilbagevenden, kollektive afstraffelser, deportationer, mishandling af fanger og af civile personer, ødelæggelse og konfiskation af bygninger og ejendom, plyndring, uberettiget indblanding i befolkningens økonomiske, sociale og religiøse liv. Den fundamentale krænkelse af menneskerettighederne lå imidlertid i selve besættelsen.

Debatten bestod i en gentagelse af velkendte politiske standpunkter. Hovedparten af de 24 indlæg (herunder et fra den arabiske palæstinadelegation, som fik foretræde for udvalget under samme betingelser som under behandlingen af dagsordenpunktet vedrørende UNRWA, jfr. beretningen vedrørende dette spørgsmål side 98, blev afgivet af arabiske lande og østlande. Derudover var der kun indlæg fra enkelte asiatiske lande samt Tyrkiet og Israel.

Indlæggene vedrørte generelt Israels påståede brud på 3. og 4. Genève-konvention af 12. august 1949 vedrørende beskyttelse af fanger og civilbefolkning i konfliktsituationer samt Israels uvillighed til at efterleve sikkerhedsrådets og generalforsamlingens resolutioner og til at samarbejde med det særlige undersøgelsesudvalg.

Adskillige af indlæggene fra de arabiske lande henviste til undersøgelser foretaget bl. a. af Røde Kors og Amnesty International samt til artikler fra den vestlige presse, som angiveligt bragte eksempler på israelske overgreb bl. a. ved hussprængninger i de besatte områder. Såvel fra arabisk som fra østlandenes side sammenlignede man i flere tilfælde israelske foranstaltninger mod civilbefolkningen i de besatte områder med nazistiske overgreb under 2. verdenskrig.

Repræsentanten for den arabiske palæstinadelegation henstillede, at udvalget fordømte det „ulovlige, zionistiske, racistiske“ styre for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab. Hermed ville man skabe grundlag for udelukkelse af Israel fra FN. Endvidere burde der iværksættes omfattende sanktioner mod regimet. Ifølge Libyen søgte Israel at udnytte sin